Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (judecător Adomnița Maria)
Dosarul nr. 2rc-21/2026 (nr. 2-26027441-03-2rc-09042026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

05 iunie 2026 mun. Bălţi

Instanţa compusă din:
Preşedintele Stanislav Grosu
Judecătorii: Mariana Sajin și Alina Țihonschi

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de SRL „Rinor-Grup” prin intermediul lui Ion Matcaș, împotriva încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 martie 2026, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de SRL ”Rinor-Grup” împotriva pârâtului SRL ”B.A.S.M Sisters” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care s-a respins aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii

C O N S T A T Ă:

Poziția participanților la proces:

La 05 martie 2026, reclamantul SRL ”Rino-Grup” a formulat cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului SRL ”B.A.S.M Sisters” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Reclamantul SRL ”Rino-Grup” solicită încasarea din contul pârâtului SRL ”B.A.S.M Sisters” a datoriei în mărime de 238 020 (două sute treizeci și opt mii douăzeci) lei, în baza contractului de locațiune nr.1/05 din 24 mai 2023 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, în scopul asigurării acțiunii, prin cererea de chemare în judecată reclamantul solicită și aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile cât și mijloacele bănești din conturile bancare ale pârâtului SRL ”B.A.S.M Sisters”.

În motivarea cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, reclamantul indică faptul că, prin comportamentul și atitudinea de rea-credință a debitorului, precum și faptul neachitării până în prezent a datoriilor, constată că debitorul încearcă prin orice metode să se eschiveze de la executarea obligațiilor pecuniare corelative ce rezultă din contract. Respectiv, pe parcursul examinării

cauzei, în cazul în care nu va fi asigurată acțiunea, debitorul poate să înstrăineze anumite bunuri din patrimoniul său.

Reține că, datorită înstrăinării bunurilor există riscul ca urmare a emiterii hotărârii judecătorești creditorul să nu poată executa această hotărâre din motiv că debitorul nu va mai avea bunuri în patrimoniu, totodată va încerca prin toate mijloacele posibile (așa cum acționează până în prezent) să se eschiveze de la achitarea datoriei, prin ridicarea mijloacelor bănești din conturi bancare sau prin alte metode.

Susține că, necesitatea aplicării măsurii de asigurare este una stringentă și necesară, instanța de judecată urmează să dispună punerea sechestrului pe bunurile debitorului inclusiv mijloacele în limita valorii acțiunii înaintate, în caz contrar există riscul ca o eventuală hotărâre judecătorească să nu fie executată. Iar, aceasta va duce incontestabil la încălcarea Convenției Europene a Drepturilor Omului, respectiv, întru evitarea acestor încălcări, întru protejarea drepturilor și intereselor legitime ale creditorului, în temeiul legislației în vigoare solicită să fie satisfăcut acest capăt de cerere.

Atrage atenția la faptul că, creditorul poate rămâne în situația când o hotărâre judecătorească nu va putea fi executată, fapt ce vine în contradicție cu legislația națională și internațională în vigoare precum și practica Curții Europene a Drepturilor Omului.

Subsidiar, aduce la cunoștința că, măsura de asigurare a acțiunii are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exercițiului drepturilor pârâtului, fiind reglementată în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantului, pagube care pot fi provocate de imposibilitatea punerii în executare a eventualei hotărâri judecătorești. Aceste măsuri de asigurare au un caracter temporar, menite să asigure executarea actului judecătoresc, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța de judecată.

Consideră că, instanța trebuie să țină cont de aceste circumstanțe legale și probante și să asigure acțiunea în vederea protejării drepturilor și intereselor legitime ale justițiabilului.

În concret identifică următoarele motive ce stau la baza asigurării acțiunii: debitorul se eschivează să achite datoria; legislația în vigoare oferă posibilitatea creditorului să utilizeze măsurile de asigurare; evitarea încălcării art. 6 din CEDO în partea ce ține de executarea unei eventuale hotărâri judecătorești; existența riscului real ca debitorul să înstrăineze anumite bunuri în vederea eschivării de la executarea hotărârii judecătorești.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 martie 2026 s-a respins cerința reclamantului SRL ”Rino-Grup” privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul SRL ”Rino-Grup” împotriva pârâtului SRL ”B.A.S.M Sisters” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la 24 martie 2026 (potrivit plicului poștal) SRL „Rinor-Grup” prin intermediul lui Ion Matcaș a contestat încheierea primei instanțe cu recurs solicitând casarea integrală a încheierii din 11.03.2026 cu emiterea unei noi soluții prin care să fie dispusă admiterea cererii privind asigurarea acţiunii, cu punerea sechestrului pe bunurile pârâtului ”B.A.S.M. Sisters” SRL, IDNO: *****, inclusiv pe mijloacele financiare ale acestuia în limita valorii acţiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a indicat că concluzia instanţei expusă în încheiere este una pripită, neîntemeiată, emanată fără a examina argumentele invocate de către reclamant şi fără a fi examinate circumstanţele cauzei ce guvernează acest capăt de cerere.

Menționează faptul că, instanţa de fond la luarea deciziei de respingere a cererii de asigurare a acţiunii nu a ţinut cont de faptul că necesitatea aplicării unei astfel de măsuri de asigurare este una stringentă și imediată, or, există riscul real ca o eventuală hotărâre judecătorească să nu poată fi executată din motiv că pârâtul va retrage banii şi va înstrăina proprietățile sale, doar pentru a se eschiva de la achitarea datoriei.

Susține că, în speţă acest pericol există și rezultă inclusiv din comportamentul şi atitudinea pârâtului în raport cu reclamantul. Or, având în vedere atitudinea de rea-credinţă a debitorului, precum şi faptul neachitării până în prezent a datoriei, constată că debitorul încearcă prin orice metode să se eschiveze de la executarea obligaţiilor pecuniare corelative ce rezultă din contract. Respectiv, pe parcursul examinării cauzei, în cazul în care nu va fi asigurată acţiunea, debitorul poate să înstrăineze anumite bunuri din patrimoniul său. Astfel, datorită înstrăinării bunurilor există riscul ca urmare a emiterii hotărârii judecătoreşti creditorul să nu poată executa această hotărâre din motiv că debitorul nu va mai avea bunuri în patrimoniu, totodată va încerca prin toate mijloacele posibile (aşa cum acţionează până în prezent) să se eschiveze de la achitarea datoriei, prin ridicarea mijloacelor băneşti din conturile bancare sau prin alte metode.

Reține că, având în vedere comportamentul pârâtului (a primit marfa şi refuză să se achite) consideră că ultimul va întreprinde măsuri pentru a evita

executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti, pârâtul poate transfera banii din cont, înstrăina proprietăţile sale. Deci aplicarea măsurilor asiguratorii în cadrul prezentului proces este eminentă.

Consideră că, există motive plauzibile privind aplicarea măsurilor de asigurare în raport cu pârâtul, fapt rezultat inclusiv din probele anexate la materialele cauzei.

Menționează faptul, că prin examinarea superficială a cererii de către instanța de fond şi prin respingerea cererii de asigurare a acţiunii, observă că reclamantul nu a beneficiat de drepturi concrete şi efective rezultate din art. 174 din Codul Civil, ci de drepturi iluzorii, adică aceste drepturi există în legislație, dar instanţa refuză să le aplice în practică.

Recurentul solicită, admiterea cererii de recurs cu casarea integrală a încheierii din 11.03.2026 cu emiterea unei noi soluții prin care să fie dispusă admiterea cererii privind asigurarea acţiunii, cu punerea sechestrului pe bunurile pârâtului ”B.A.S.M. Sisters” SRL, IDNO: *****, inclusiv pe mijloacele financiare ale acestuia în limita valorii acţiunii.

Actele de procedură:

Prin încheierea Curții de Apel Nord din 22 aprilie 2026, recursul declarat de SRL „Rinor-Grup” prin intermediul lui Ion Matcaș, a fost acceptat spre examinare cu intentarea procedurii de recurs.

Colegiul Civil a notificat, la 22 aprilie 2026 intimații despre depunerea recursurilor, oferindu-le termen pentru prezentarea referinței.

La 08 mai 2026 avocatul Babără Angela în interesele ”B.A.S.M. Sisters” SRL a înregistrat referința potrivit căruia solicită respingerea cererii de recurs declarată de SRL„Rinor-Grup” ca fiind neîntemeiată cu menținerea integrală a încheierii contestate.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, verificând temeiurile recursului, studiindu-l în cumul cu materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar să respinsă cererea de recurs, din următoarele considerente:

Recursul în speță este îndreptat împotriva încheierii prin care s-a respins cererea formulată de SRL„Rinor-Grup” privind asigurarea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs reiterează prevederile art.425 Cod de procedură civilă, care statuează expres că, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 11 martie 2026 (f.d.48-49), expediată recurentului la 12 martie 2026 (f.d.50) și

recepționată de către ultimul la 17 martie 2026 (f.d.51), iar la 24 martie 2026 prin intermediul oficiului poștal (f.d.52-55) SRL,,Rinor-Grup", a contestat cu recurs, prin urmare în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

Astfel, prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților*

Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul şi să mențină încheierea.*

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

În conformitate cu art.174 Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

Potrivit prevederilor art.175 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă prevede că, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.*

Conform prevederilor art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.*

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul judiciar constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normelor enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc.

De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Pornind de la criticile recurentului reținute în cererea de recurs, Colegiul Civil reține că, prima instanță just a apreciat și a constatat circumstanțele cauzei şi a respins cererea privind asigurarea acțiunii.

Or, prin prisma prevederilor art.174 Cod de procedură civilă, reclamantul/recurent SRL„Rinor-Grup”, înaintând instanței cerința privind aplicarea unor măsuri de asigurare a acțiunii, urmează să demonstreze prin circumstanțe reale și probe pertinente și concludente faptul că, în caz de neaplicare a acestor măsuri va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, precum și rea-credința a pârâtului/intimat, care ar putea crea obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Prin urmare, recurentul SRL„Rinor-Grup” nu a confirmat rea-credința a pârâtului/intimat, astfel în lipsa unor probe pertinente, înscrisuri justificative, circumstanțele invocate de către reclamantul/recurent întru susținerea cererii de asigurare a acțiunii, poartă un caracter declarativ, astfel încât cererea de asigurare a acțiunii rămâne a fi neargumentată sub aspectul acelor circumstanțe obiective care ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri și respectiv ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Mai mult ca atât, asigurarea acțiunii prin restrângerea anumitor drepturi ale pârâtului/intimatului, reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în exercitarea liberă și nestingherită a dreptului de proprietate al pârâtului/intimat SRL„B.A.S.M. Sisters” în privința bunurilor sale, în ansamblul atributelor sale, de aceea această imixtiune trebuie să fie una rațională, justificată și îndreptățită de scop.

Referitor la argumentele recurentului precum că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare rezultă din comportamentul pârâtului privind neonorarea obligațiilor de a stinge datoria contractuală, Colegiul notează că, admiterea de către intimat a restanței la plata sumelor contractuale constituie temei de adresare în instanța de judecată cu acțiune civilă pentru recuperarea datoriei și nu este suficientă pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Instanța de recurs apreciază declarativ argumentul că la devenirea definitivă și irevocabilă a eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, intimatul se va eschiva de la executarea acesteia, că recurentul se va confrunta cu dificultăți la executarea hotărârii. Or, existența datoriei intimatului/pârât față de recurentul/reclamant încă urmează a fi constatată de către instanța de judecată la examinarea fondului cauzei.

Astfel, imposibilitatea executării hotărârii judecătorești sau apariția eventualelor dificultăți la executarea hotărârii n-a fost probată. De altfel, recurentul SRL„Rinor-Grup” n-a prezentat dovezi care să confirme starea financiară dificilă a intimatului, și faptul că ultimul ar mai avea datorii scadente sau că există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunurilor acestora.

În circumstanţele date, Colegiul Civil şi de contencios administrativ consideră că totalitatea circumstanțelor relatate mai sus în ansamblul lor, aprecierea juridică corectă a materialelor cauzei, a probelor administrate, a înscrierilor anexate și raportate la exigențele legislației în vigoare, determină incontestabil legalitatea și temeinicia încheierii contestate și prin urmare este necesar să respingă recursul declarat de SRL „Rinor-Grup” ca fiind neîntemeiat şi să menţină încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 martie 2026, fără modificări.

Potrivit art.428 alin.(1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

Conducându-se de dispozițiile art.427 lit.a) Cod procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de SRL „Rinor-Grup” prin intermediul lui Ion Matcaș.

Menține încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 martie 2026, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de SRL ”Rinor-Grup” în contradictoriu cu SRL ”B.A.S.M Sisters” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care s-a respins aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Stanislav Grosu

Judecători Mariana Sajin

Alina Țihonschi